mother's side; -KVIÐR, m. mother's womb; -KYN, n. mother's kin; -LAUSS, a. motherless; -LEGGR, m. mother's side; -LIGR, a. motherly; -SONR, m. mother's son; engi -son, not a living soul; -SYSTIR, f. aunt; -TUNGA, f. one's mother-tongue; -ÆTT, f. kinsfolk on the mother's side.

MÓ-HELLA, f. (slab of) tufa; -KOLLA, f. a ewe with a dusky head; -KOLLÓTTR, a. with a dusky head (of sheep).

MÓR (gen. MÓS, pl. MÓAR), m. moor, heath, barren moorland.

MÓ-RAUÐR, a. yellowish brown; -RENDR, a. russet (of wadmal); -SKJÓTTR, a. dunpiebald.

мот, n. (1) meeting; mæla m. með sér, to fix a meeting; (2) town-meeting (var blásit til móts í bænum ok sagt, at konungr vildi tala við bæjarmenn); (3) joint, juncture (cf. 'liðamót'); (4) in prepositional and adverbial phrases; á mót, í mót e-m, to meet a person (ganga, ríða á or í mót e-m); against (mæla, standa á or í mót e-u); í mót, in return, in exchange; á móti, í móti, at móti (e-m) = í mót; snúa í móti e-m, to turn against one; rísa í móti e-u, to rise against, withstand; mikit er þat í móti erfðinni minni, that is much when set against what I shall leave behind me; til móts við e-n, to meet one; halda til móts við e-n, to march against one; vera til móts, to be on the opposite side; miklir kappar eru til móts, there are great champions to contend with; eiga e-t til móts við e-n, to own a thing in common with another (= til jafns við e-n); gøra et til móts við e-n, to equal one in a thing (engan vissa ek þann, er þat léki til móts við mik).

MÓT, prep. with dat. to meet, towards, etc. = í mót (see 'mót' 4).

MÓT, n. (1) image, stamp (m. á peningi); (2) model (skaltu smíða hús eptir því móti, sem ek mun sýna þér); (3) mark, sign (máttu sjá m. á, er hón hlær við hvert orð) cf. 'ambáttar-, manns-, ættar-, œsku-mót'; (4) manner, way; með kynligu (undarligu) móti, in a strange manner; mikill fjöldi dýra með öllu móti, of every shape and manner; með því móti, in that way; með því móti, at, in such a way that; með litlu (minna) móti, in a small (less) degree; með engu móti, by no means; frá móti, abnormal.

MÓTA (AÐ), v. (1) to form, shape; (2) to stamp, coin (mótaðr peningr).

MÓT-BÁRA, f. (1) 'counter-wave,' objection; (2) adversity; -BÁRLIGR, a. adverse; -BLÁSTR, m. opposition; -BURÐR, m. coincidence; -DRÁTTR, -DRŒGI, n. opposition, resistance; -DRŒGR, a. adverse, opposed; -FERÐIR, f. pl. opposition; vera í -ferðum við e-n, to resist, go against one; -FERLI, n. adversity.

MÓT-FJALAR, -FJALIR, f. pl. the platform on which meetings were held.

MÓT-FÖR, f. resistance, opposition (vera í -för við e-n); -GANGA, f. = -för (veita e-m -göngu, vera í -göngu við e-n); -GANGR, m. = -ganga.

MÓTGANGS-MAÐR, m. opponent, adversary (heilagrar kristni -menn).

MÓT-GØRÐ, f. offence, annoyance (ef fóstra mínum væri eigi -gørð í).

MÓTGØRÐA-SAMR, a. given to offend or annoy (one).

MÓT-HORN, n. 'meeting-horn', trumpet (rödd sem ógurligt -horn).

мо́т-но̀дд, n. blow in front, opp. to 'bakslag'.

MÓTI, prep. with dat. = í móti, (1) against, contrary to (þat var bæði m. guðs